

Bilag 108.**FINANSMINISTERIET**

Skattedepartementet.

Den 18. april 1966.

Notat om det skattemæssige forsørgerbegreb.

I dette notat redegøres der i hovedtræk for, hvilke personer der stilles som familieforsørgere ved indkomstbeskatningen til staten. Notatet indeholder endvidere en kort omtale af baggrunden for de gældende regler.

A. Gældende regler.

Ifølge ligningslovens (lovbekendtgørelse nr. 421 af 6. december 1965) § 25, stk. 1, omfatter det skattemæssige forsørgerbegreb 4 hovedgrupper:

- 1) Gifte mænd, der sambeskattes med hustruen.
- 2) Personer, der har børn.
- 3) Personer, der har plejebørn.
- 4) Ældre personer samt invalider.

Desuden indeholder § 25, stk. 2, en særlig regel om mænd, der ophører med at blive sambeskattet med hustruen, fordi hun dør, eller på grund af skilsmisse, separation eller faktisk adskillelse. Ved denne særlige regel udvides forsørgerstillingen for hovedgruppe 1 til at gælde en tid efter sambeskatningens ophør. § 25, stk. 3, indeholder en noget lignende regel for enker.

Endelig kan visse andre skatteydere ifølge § 25, stk. 4, efter ansøgning blive stillet som familieforsørgere.

Reglernes nærmere indhold er følgende:

Hovedgruppe 1. (§ 25, stk. 1, nr. 1). Forsørgerstillingen tilkommer alle *gifte mænd, der sambeskattes* med hustruen. Hvis ægtefællerne ikke sambeskattes, fordi de lever varigt adskilt, kan manden ikke få forsørgerstilling efter § 25, stk. 1, nr. 1. (Såfremt han opfylder betingelserne i nogen af de andre bestemmelser i § 25, kan det dog medføre, at han alligevel får forsørgerstilling).

Mandens forsørgerstilling bevares for det skatteår, der følger nærmest efter hustruens død eller efter, at ægtefællerne er blevet separeret, skilt eller faktisk adskilt, jfr. § 25, stk. 2. Der er ikke en tilsvarende regel om fraskilte eller fraseparerede kvinder.

Når en enke første gang skatteansættes selvstændigt efter mandens død, skal hun stilles som familieforsørger, jfr. § 25, stk. 3. Hvis hun første gang kun er selvstændigt skattepligtig for en del af et skatteår, stilles hun også som familieforsørger i det næste skatteår.

Hovedgruppe 2. (§ 25, stk. 1, nr. 2). Skattepligtige, der *har børn* — herunder sted- og adoptivbørn — *under 18 år*. Barnet skal enten være *hjemmeværende*, eller det skal i overvejende grad *forsørges af den skattepligtige* gennem bidrag til barnets underhold; der bortses herved fra bidrag, som den pågældende kan fradrage i sin skattepligtige indkomst i medfør af ligningslovens §§ 10 og 11 (underholdsbidrag i anledning af skilsmisse og separation m. v. samt underholdsbidrag til børn uden for ægteskab).

Hovedgruppe 3. (§ 25, stk. 1, nr. 3). Skattepligtige, der *har plejebørn under 18 år*. Der gælder ingen betingelser om, at plejebarnet skal være hjemme el. lign.

Hovedgruppe 4. (§ 25, stk. 1, nr. 4). *Ældre skatteydere*, der bortset fra størrelsen af deres skattepligtige indkomst opfylder betingelserne for at få nedslag i skatteansættelsen efter reglerne herom (nu lov nr. 19 af 28. januar 1966 om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl.). Reglen omfatter alle personer, der har nået folkepensionsalderen. Den gælder endvidere personer, der oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære folkepension, invalide-